

страна на линиата, въ полити на Доспатски гърбове, лъжи Станимъка, градецъ доста значителенъ, населенъ отъ гръци и българе, повечето лозаре и чифчии.

Най-сетнѣ юто и Пловдивъ на своето скалисто мястоположение. Въ старо време тоа градъ ю билъ известенъ подъ име *Тримонтумъ* (трихълмие), което твърдѣ отговаря на мястоположение то му.

Часътъ на $12\frac{1}{2}$ стигнахми на станциата, која отстои юдинъ километъръ отъ градътъ, дѣто тръбовало да остана за нѣколко дни.

Въ сравнение съ Одринъ, Пловдивъ по мястоположение то си ю по-живописенъ, по-богатъ, и съ юдна изредна интелигенция, съставена повечето отъ пришълци отъ вънъ. За Пловдивъ може се каза, че ю най-развитий градъ въ Тракия, съ юдно доста уредено срѣдоточно училиште и двѣ народни книгоиздавници, които распределятъ южегодно юдно голѣмо количество нови и полѣзни книги по всичко то отечество. Градътъ се дѣли на двѣ части — бърдовита собственно Пловдивъ съ марашътъ, и низменна, наречена Карши-яка, между които тече Марица, съединени съ юдинъ хубавъ камененъ мостъ.

Прѣди нѣкоя и друга година житната търговия се улеснявала по Марица, нѣ сега, съ направата на желѣзний путь, прѣнасение то на житото става съ желѣзница та.

Не малко штета понасетъ и тукашните търговци отъ камъ желѣзний путь, който съ улеснението си унищожава отъ денъ на денъ срѣдоточно то значение на градътъ, така што то стоката, која се раздавала прѣди отъ Пловдивъ, днесъ се добива направо отъ Цариградъ, отдѣто всяка година дохожда доста спекуланти, гръци и прѣлагатъ свои ти услуги на място то.

Гръкоманията и гръцизътъ са оните далечъ отъ да не съставетъ силенъ юлементъ въ Пловдивъ. Нѣ животворни ти начала на истинска та народность въ тоа градъ се разширяватъ отъ денъ на денъ все повече и повече, при всички ти усилия на гръцки ти агитатори, силогоси и прѣставители на юлински прѣпорецъ да погърчатъ градътъ.

Въ Пловдивъ са се съхранили и нѣколко стари сгради, останали отъ византийски ти времена, тии са: двѣ къщи, обѣрнати сега на безистени, и юдна малка частъ отъ стара та крѣстъ.